

Publiek beleeft doldwaze uitvoering Rijsbergs Toneel **OP DE PLANKEN VAN KOUTERSHOF**

RIJSBERGEN - Het was weer tijd voor Rijsbergs Toneel Geestesbeschaving anno 1902. Drie dagen achter elkaar stond het gezelschap het voorbije weekend onder regie van Eddy Haers op de planken van Koutershof. Het in groot aantal opgekomen publiek beleefde een doldwaze uitvoering waarmee het zich prima vermaakte.

Door Charles Luijten

Honderdenacht jaar bestaat de plaatselijke toneelvereniging al. Daarvan staat zij reeds 103 jaar jaarlijks op de planken. Meestal twee keer omdat er zowel in het najaar als voorjaar toneel wordt gespeeld. Tijdens de oorlogsjaren '40-'45 van de vorige eeuw bleef het voor en achter de coulissen stil en toen nog in het Jongenspatronaat. Op de eerste rij zaten gewoonlijk de notabelen van het dorp maar die heeft Rijsbergen intussen niet meer omdat ze allemaal ergens anders wonen.

Wennen

Onder ingehuurd regie van Roosendaler Eddy Haers speelde het Rijsbergs Toneel Geestesbeschaving anno 1902 dit keer wel een heel apart stuk. De gemiddelde toeschouwer moest er dan in het begin ook even aan wennen. Links was rechts en rechts was links. Aan te raden om het hoofd er bij te houden. Men zou zich kunnen afvragen hoe iemand een toneelstuk dat 'Dwazen' heet op papier krijgt. Hij is echter niet de minste auteur binnen de internationale toneelwereld die het deed. Het betreft de Engelse auteur Neil Simon van wie het Rijsbergs Toneel eerder een blijspel opvoerde.

Inhoud

Over een Russisch dorp hangt een vloek, uitgesproken door de adellijke familie Yousekevitch waardoor alle inwoners lijden aan een chronische domheid. Een jong onderwijzer, die Leon heet wordt door dokter Zubritsky uitgenodigd naar het dorpje Kulyenchikov te komen om zijn dochter te onderwijzen en wanneer hem dat mocht lukken zou de vloek wel eens kunnen verdwijnen. Aan het eind van het verhaal wordt er gebrui loft. Leon is zo verliefd op dochter Sofia geworden dat hij met haar in het huwelijk treedt. Maar voor het zover was vielen er eerst nog enkele akkefietjes af te handelen en moest er heel wat geregeld worden omdat er een kaper op de kust zat. Graaf Gregor Yousekevitch had daarvoor al een hele reeks huwelijksaanzoeken gedaan die hij twee keer per dag deed en daarmee in de vroege morgen

om 6.00 uur al begon. Op dat tijdstip, als het hele dorp nog in diepe slaap was verzonken, verscheen hij voorafgegaan door zijn secondant onder het slaapkamerraam van zijn geliefde.

Reactie publiek

De schrijver van deze recensie laat anderen aan het woord wat ze er van vonden dus wrong ik mij na afloop van de voorstelling tussen het publiek om er achter te komen. De families Toon Verdonk, Jos van Rijckevorsel, Jos Daamen, Theo Rombouts, zo kan ik nog wel even doorgaan, allen hadden ze zich kostelijk vermaakt. De uitgenodigde burgemeester Leny Poppe-de Looff liet zich vertegenwoordigen door wethouder Jac Roelands. Hij en zijn vrouw toonden zich enthousiast over het schouwspel. Zo onopgemerkt mogelijk sloop ik langs de tribune om de gelaatstrekking bij de toeschouwers te observeren. Steeds zag ik de 'smile' op het gezicht en dat verklaart al heel veel.

Waardering

De leuke en druk bezochte voorstelling startte met spelende kinderen en volksdans (dansgroep Sandraudiga o.l.v. Coba Hereijgers) rond de waterput op het dorpsplein. Het publiek klapte spontaan op de maat van de muziek mee hetgeen bijdroeg in de totale sfeer. Doordat de twaalf acteurs en actrices hun rolkennis goed beheersten was dat bevorderlijk voor de vaart in het spel. De mimiek, typering en beweging werden goed uitgevoerd. Een zelfde waardering geldt voor de wijze waarop het geluid en de belichting werden bediend en het decor was weggezet. Ik zou tekortschieten bij het uitdelen van al die pluimen om degenen te vergeten die de zorg voor de grime, soufleren en andere taken achter de coulissen voor rekening hadden. Proficiat, Rijsbergs Toneel.